

EL NEN QUE NO TENIA POLLIS

Carolina Cano-Caballero Romero

El nen que no tenia pols, Carolina Cano-Caballero Romero

Primera edició: Novembre, 2020.

© Carolina Cano-Caballero Romero

Il·lustracions: Lídia Berengueras

Disseny i maquetació: Gemma Latorre

Revisió del text en català: Aaron Solé

A tota la canalla que algun cop ha tingut o tindrà
companyia als cabells i, en especial, al meu fill,
Marc, que els va patir a la seva melena...

El nen que no tenia polls

En Martí estudiava 1r de primària i sempre era el primer a arribar a la seva escola. Mentre arribaven els nens i les nenes de la seva classe i es saludaven entre rialles, ell ja feia estona que prenia notes a la seva agenda sobre les tasques que portaria a terme aquell dia.

Era el primer també a marxar en un cotxe luxós de finestres fosques i, en definitiva, li agradava ser el primer en tot: primer a resoldre les operacions matemàtiques, primer a llegir el conte de la classe de català; primer a escriure el vocabulari en anglès que la seva mestra, la Rosa, apuntava a la pissarra...

Al patí seia sol en un racó, i avançava els deures de l'endemà, mentre tota la canalla de l'escola jugava, cridava i corria amunt i avall.

El nen que no tenia polls

-Martí, vols jugar a bàsquet? Ens falta un jugador per l'equip contrari -li deia la Maria de tant en tant. Però ell sempre responia que tenia feina.

La Maria era una noia molt alegre a la qual li preocupava una mica aquell nen que no es relacionava mai amb la resta.



El nen que no tenia polls

Al menjador, ja podeu imaginar qui era el primer a acabar el dinar: en Martí. Ell no enraonava amb els companys i les companyes de taula. “M’estimo més no perdre el temps amb xerrameca i centrar-me en acabar el meu dinar”, deia molt orgullós. Els altres se’l miraven una mica sorpresos, però no li deien res per tal de no molestar-lo.

Un dia, que estava dinant el seu plat de macarrons al menjador de l’escola, va escoltar dir a en Lluís:

–Em pica molt el cap, no puc deixar de gratar-me.

La monitora del menjador es va apropar i li va mirar el cap amb molta calma i tendresa.

–Lluís, quan acabis de dinar, acompanya’m un momentet, si us plau.

El nen que no tenia polls



El nen que no tenia polls



L'endemà el Lluís no va anar a classe i la Maria, que sempre estava al cas de qui faltava, li va preguntar a la mestra pel seu company. La mestra es va apropar amb un somriure i li va explicar alguna cosa que en Martí, encuriós, no va poder escoltar.

Aquell matí es va mirar alguns nens i algunes nenes de classe que, de tant en tant, es grataven el cap. De sobte, se li va ocórrer que potser hi havia una malaltia contagiosa a la seva classe i es va espantar una mica tot i que a ell no li picava gens el cap.

Després del pati, la tutora de la classe, la Lluïsa, va demanar silenci per tal d'explicar perquè alguns nens i algunes nenes de la classe es grataven el cap. En Martí va parar atenció, encuriós com estava, per conèixer el significat de la paraula que acaba de dir la mestra: "polls".

El nen que no tenia polls

–Els polls són uns paràsits als quals els agrada viure als nostres caps i...

–Què vol dir paràsits? –va preguntar la Maria.

–Els paràsits són uns animals que se n'aprofiten dels altres éssers per viure: animals, plantes o persones.

–Doncs, quin morro! –va exclamar indignat en Josep.

–Llavors viuen als nostres caps i s'alimenten de cabells? –va preguntar la Salma.

–Bé, no és ben bé de cabells que s'alimenten... però no us heu de preocupar perquè hi ha productes a les farmàcies i a les herboristeries que ens ajuden a desfer-nos d'aquests bitxos. Tot i que són molestos, no són perillosos. A la motxilla heu de portar aquesta informació a casa per tal que els vostres pares us revisin el caparró per si un cas...

El nen que no tenia polls

A la sortida, en Martí va llegir la nota que havia de lliurar a casa:

Benvolgudes famílies:

A la classe del vostre/a fill/a s'ha detectat un cas de PEDICULOSI (polls, llèmenes) al cabell. Us demanem que reviseu el cabell de tots el membres de la família. En cas de trobar-hi polls o llèmenes cal:

- Aplicar una loció antiparasitària.

- Pentinar amb pintes de pues estretes o amb els mateixos dits per tal de treure les llèmenes durant tres o quatre dies.

Agraïm la vostra col.laboració i us saludem cordialment.

Teresa Llavina

Directora

Els pares de la classe van fer una ullada als cabells dels seus fills i filles i vet aquí que uns quants van haver de fer el tractament perquè hi havia una colla d'animalots diminuts passejant-se pels caps.

El nen que no tenia polls

L'endemà, a la classe, tothom parlava del mateix tema:

–Jo ahir tenia tres polls!-deia la Laia.

–Doncs ma mare només va trobar ous que són súper petits –comentava en David.

El Martí s'escoltava tothom, però no podia opinar gaire perquè ell no en tenia ni n'havia tingut mai de polls.

La notícia de la invasió de polls, a la classe de primer, de seguida va córrer per tota l'escola fins arribar a sisè, on estava la reportera més trempada que pugueu imaginar, l'Aissatou. Entusiasmada, va demanar permís al seu tutor per tal d'anar a cobrir la notícia, és a dir, per poder entrevistar els protagonistes els caps dels quals havien tingut aquestes bestioles.



El nen que no tenia polls

-Lluís, és veritat que vas ser el primer a tenir polls a la teva classe? -li va preguntar l'Aissatou tot acostant-li i un micròfon de cartró que ella mateixa s'havia fet.

-Doncs sí, però, de seguida, els vaig compartir amb els meus millors amics.

En Martí no s'ho podia creure: per primera vegada ell no era el primer de la classe en alguna cosa. Malgrat la seva sorpresa, va continuar escoltant l'entrevista.



-I heu aconseguit acabar amb aquesta molesta plaga?

-Què és una plaga? -L'Aissatou, de vegades, s'oblidava que utilitzava paraules complicades pels companys i companyes més petits.

-Em refereixo a aquesta colla de bestioletes que es va instal·lar al vostre cap com si fos la casa dels avis a la platja.

-Ah! És clar que sí. Ara hem creat una banda que lluita contra ells.

-Ostres! I com ho feu això? -va preguntar l'Aissatou amb un ulls oberts com taronges.

El nen que no tenia polls

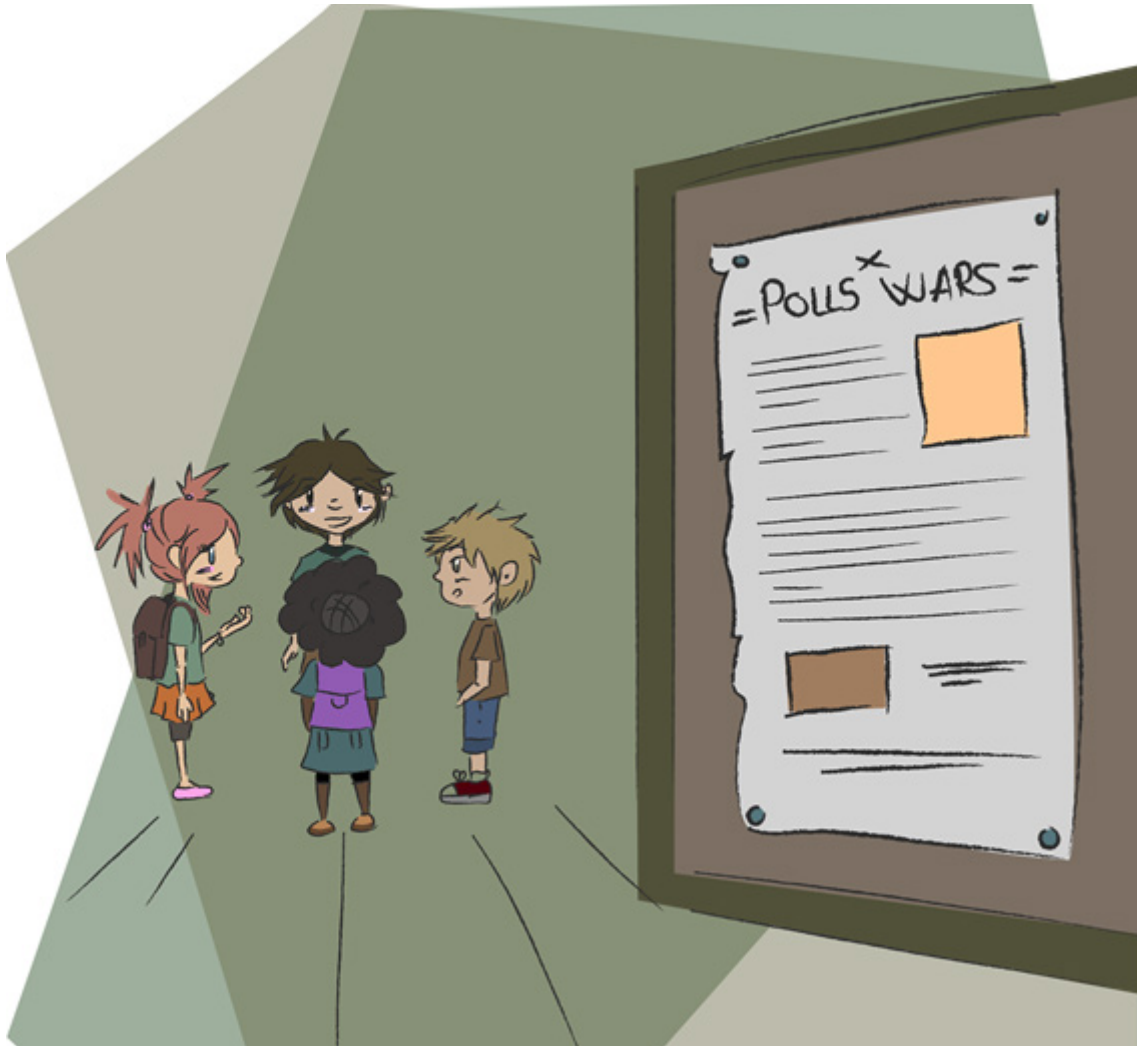
–Quan veiem algun nen o nena que es grata el cap, anem amb les nostres lupes especials i supervisem els caps. Si en té de polls o llémenes, que són els ous, li donem una llista amb productes recomanats que deixen els cabells súper suaus.

–Vaja, i n’hi ha molts casos de polls a la vostra classe? Vull conèixer l’experiència de cada nen i nena.

–La veritat és que sí. Tothom, tret d’en Martí, ha hagut de fer-se el tractament contra aquests bitxos tan pesats.

L’Aissatou, amb tota la informació per la revista de l’escola, va marxar cap a la classe d’anglès. Ja tenia pensat un titular fantàstic: Polls Wars! La banda d’en Lluís l’havia inspirat.

El nen que no tenia polls



El nen que no tenia polls



Aquella nit, mentre en Martí sopava amb els seus pares, es va mostrar una mica moix.

-Que no et trobes bé, fill? -li va preguntar el seu pare.

-És que és molt estrany... a la meua classe tothom ha tingut polls menys jo.

-Caram, Martí, tenir polls no és agradable... De totes maneres, tu sempre dius que no et ve de gust realitzar activitats amb la resta de la teua classe, que t'agrada més treballar sol. Possiblement, per això, no n'has agafat tu de polls...

-Ja, però no sortiré a l'entrevista per la revista de l'escola ni m'han convidat a estar a la banda que investiga els caps sospitosos de tenir polls -va contestar en Martí amb una veueta trista.

El nen que no tenia polls

–Per què no t'ofereixes demà a fer un cop de mà a la teva classe? Tu ets molt bo amb les mates! Podries elaborar una llista amb la data en que la resta ha tingut polls i calcular els dies que fa que ja no en tenen o quan haurien de tornar a revisar-se per si un cas... Fins i tot, el número de polls que ha tingut cadascú! No sé, fill, com una mena d'estadística que es podria publicar a la revista.

–No sé si em voldran... com sempre faig deures o llegeixo al pati en comptes de jugar amb ells...

En Martí es va estar una bona estona al llit pensant si l'acceptarien a la banda antipolls; semblava tan divertit anar a investigar caps...

L'endemà, tot i que estava una mica nerviós, es va apropar a en Lluís i li va preguntar:

–Necessiteu un cop de mà a la banda antipolls de la classe? –En Lluís es va quedar bocabadat, no es podia creure que en Martí volgués col·laborar amb la resta dels pollosos!

La Maria, contentíssima que en Martí volgués participar en alguna activitat conjuntament amb la classe, de seguida va dir:

–És clar que sí, Martí, se t'ha acudit alguna mena d'estratègia? –li va dir tot agafant-lo pel braç.

Quan en Martí va explicar que podia fer un recull de dades per portar un bon control de la plaga a classe, la resta va fer aplaudiments i anava exclamant: “Molt bé, Martí! Quina bona idea! Seràs de gran ajudant!”

El nen que no tenia polls

A la revista de l'escola, l'Aissatou va afegir una columna amb les dades que li proporcionava en Martí juntament amb una foto d'ell on se'l veia amb un gran somriure.

A la tercera setmana, però, va ocórrer un fet insòlit: en Martí va començar a gratar-se el cap a la classe d' Educació Física. En Josep, a l'adonar-se'n va exclamar:

–Eh! A l'hora del pati tenim un codi P-O-L-L! Hem de revisar en Martí.

Seria possible que ell ara també tingués polls?, va pensar en Martí assegut en una màrfega del gimnàs. Dit i fet. Després d'esmorzar, la banda antipolls en va trobar dos petits invasors al seu cap! La cara de sorpresa d'en Martí feia molta gràcia i els companys i companyes li anaven dient:

–No passa res, noi, ja, ja, ja, ara sí que ja ets un més de nosaltres!

–Doncs, sí, Martí, ara realment sí que ets un més de nosaltres! –li va dir la Maria tot fent-li un petó a la galta.



